

## Editor's Note

Please address all communication for the English pages to **The English Editor, 'Morning Star'** UDUVIL, CHUNNAKAM.

# THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q B / 8920 / 78.

Established: 1841 O Published Every Friday  
Vol. 140 JAFFNA, FRIDAY, 28TH MARCH, 1980 No. 13  
RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

## Subscription

Inland: Rs. 30/- per year.  
Foreign Air Mail:  
Rs. 90/- per year.

Apply to:

**The Manager,**  
'Morning Star',  
VADDUKODDAI.

## J.D.C.S.I. Colombo Church

### Study Aid Classes:

A new venture of the Church in the field of Social Service was begun in the form of Study-Aid classes for about 25 children from a neighbouring area who come from many different religious backgrounds. Though they attend school, lack of facilities and the atmosphere prevalent at their homes are not favourable. Therefore the Church decided to help them in teaching lessons such as English, Tamil, Sinhala, Arithmetic, Social Science, Hygiene and General Knowledge. A few members of the Church volunteered to help in this endeavour on Wednesdays and Saturdays. Besides helping them in studies, the Church provides necessary materials needed for the progress in studies and focusses its attention on other needs of the children, particularly with regard to their health conditions.

This venture is purely a social service act. The Church is using this opportunity to express its love and concern to the needy children in a small way.

### Passion-tide Songs

The Colombo Church choir will provide a couple of passion songs in Tamil for 15 minutes on Tuesday the 1st of April at 7.45 p.m. in Channel I of the Tamil Service of the SLBC.

### Easter Play and Songs

This year the CSI Colombo Church, the Moor Road Methodist Church and some Tamil Churches in Colombo South are jointly staging a play in Tamil entitled "The Victory of the Sacrificial Love of Jesus" on Easter Day (April 6th) evening at 6.00 p.m. at the New Kathiresan Hall, Bambalapitiya. There will be a couple of Easter Songs by the combined Choir for half an hour.

### Canadian Couple at the Women's Guild

Mr. & Mrs. Adams from Canada, who were the guests of Dr. W. D. Joshua and family, members of the Colombo Church, while spending a few weeks in Ceylon were welcomed at a gathering of the Church to share their experiences and activities of their church in Canada. All those who came for the meeting were entertained to tea.

### Colombo Church

#### Mr. M. W. Jeyaratnam

M. W. Jeyaratnam, beloved husband of Poopathy, father of Sharmini, Ranjini and Earl Jeyandran, father-in-law of D. Watson and Captain Chinniah passed away recently.

The Funeral service was conducted at 20, Charlemont Road, Wellawatte by the Rev. S. S. Arulampalam cremation was at Kanatte.

— Colombo Cor.

## Jaffna Clergy

### Meet at Vaddukoddai

The Jaffna Clergy Fellowship held a half-day meeting at Vaddukoddai on Tuesday, the 25th March, 1980. The Rev. Fr. Christian Vaz of the Roman Catholic Church conducted the Opening Devotions in the Cathedral Church. The main item of the day's programme was an address by the Bishop of the J. D. C. S. I., the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar on "Science and Christianity". He dealt with some historical aspects of the relation between Science and Christianity and explained the questions now under discussion following the return of man to place of pride resulting from the improbability of life as we know it existing in any other planet of the universe; this being a reversal of the humble position to which he was reduced as a result of the Copernican revolution which throw overboard the theory that this earth was the centre of the universe. The Bishop also defined a modern science known as *behaviourism* and its challenges to Christianity.

The Fellowship which consisted of clergymen from Methodist, Anglican, C. S. I. and R. C. Churches made plans for celebrating jointly Pentecost on Monday, the 26th May, 1980 with a study seminar, procession and a united worship service in Jaffna town.

Jaffna College provided lunch for the clergymen who attended the meeting.

### Another Tamil Leader Passes Away

Mr. G. Nalliah, the President of the Coconut and Palmyrah Producers Marketing Federation and President of the Ceylon Minority Tamils Liberation Front, died of a heart-attack while working in his office in Jaffna on Wednesday, the 19th March, 1980. He was formerly a Federal Party member of the Senate in the Parliament of Ceylon. In his vote of condolence, the Leader of the Opposition Mr. A. Amirthalingam had referred to Mr. Nalliah's selfless and sacrificial service in the cause of regaining the freedom of the under-privileged minority Tamils of Sri Lanka.

### Chundikuli P. T. A. Committee on Government Grant to Private Schools

The Managing Committee of Chundikuli Girls' College School Development Society (earlier called C. G. C. Parents Teachers Association) has requested the Board of Governors of the College not to accept the grant offered to non-fee levying private schools since the terms and conditions under which the offer is made are not known.

The Colombo Branch of the C. G. C. Old Girls' Association also made the same request to the Board of Governors a little earlier.

## The Victoria Project

The Rs. 5000 million Victoria Multi-Purpose Project, the major component of the Accelerated Mahaveli Development Scheme was inaugurated by the President on 23-3-80 by detonating a blast on the dam-site.

Mr. Neil Martin, British Minister for Overseas Development who brought greetings from the British Prime Minister disclosed that it was the *first big project to be undertaken by the British government in a developing country*. Britain was giving 100 million pounds equivalent to Rs. 3500 million rupees to construct the dam and the tunnel and later the power plant. British engineers will also be deployed for the project.

The project when completed will provide irrigation for 112,000 acres of undeveloped land and provide for the settlement of 20,000 families in agricultural development.

### Jaffna's Big Match ends in a Draw

The 82nd encounter of the Central — St. John's cricket match ended in a draw for a tenth year in succession at the Jaffna Central College grounds on Saturday, the 22nd March, 1980. St. John's College batting first scored 228 runs for 9 wickets and declared at tea on the first day Friday, the 21st. Central College replied with 217 all out at tea on the second day. In the remaining two hours St. John's College scored 98 runs for 3 wickets. The following prizes were awarded:

Best batsman: N. Vasanthan of St. John's College.

Best bowler: R. Balakumar of Jaffna Central College.

Best fielder: S. B. Premachandran of Jaffna Central College.

Best all-rounder: P. Jeyakumar of St. John's College.

### American Bicentenary Souvenir Highlights Morning Star and A. C. M.

A pictorial booklet titled "Two Centuries of Sri Lanka — American Friendship" published by the U. S. International Communication Agency, Colombo makes extensive references to the significant work of the American Missionaries from New England who worked in Jaffna from early 19th century. Along with photographs of Missionaries, the Tellipalai Mission Grave Yard, and Mission institutions at Tellipalai, Pandaterruppu, Uduvil, Manipay and Vaddukoddai, there is also a photograph of the first issue of the *Morning Star* dated Thursday, January 7, 1841. "The American Mission started the first printing press in the north in 1820 and in 1841 the island's second oldest newspaper still in existence, the *Morning Star*" says the booklet.

## TREASURER'S OFFICE

J. D., C. S. I. Treasurer's Office will be closed for Business for Easter beginning from April 2nd to 7th both days inclusive.

**S. S. Selvadurai**  
Treasurer, J. D., C. S. I.

## IN MEMORIAM



We thank God for the Life, the Love and the Example of our dear Iyah who left us on the 27th of February, 1980.

**Mrs. Sanders, her Children and Grandchildren.**

"We cannot give Him back the gifts  
He bestows in Love;  
We cannot make a just return  
For blessings from above  
But we with joyous gratitude  
Can let our thoughts take wings  
And think, not of our troubles,  
But of all the happy things."

## IN MEMORIAM



**KANDIAH ELIZABETH NALLAMMAH**

LOVES GREATEST GIFT IS REMEMBRANCE.

Peacefully sleeping Resting at last  
The world's weary troubles and trials are past  
In silence she suffered in Patience she bore  
Till God called her home to suffer no more.

ARULPOORANAM

## OBITUARY

### Mr. D. C. Nathaniel

Mr. Donald Chelvam Nathaniel, a retired Excise Officer and a member of St. John's Church Jaffna died on Thursday, the 27th March, 1980. He leaves behind his wife Punithavathy, a retired teacher of St. John's College. Mr. D. C. Nathaniel belongs to the Warren Poor Nathaniel family originally of Vaddukoddai.

### Mr. K. T. John

News has been received that Mr. K. T. John formerly Principal of Udupiddy American College, died at his home in Kerala, South India on the 13th March, 1980. He taught at the Pandaterruppu Bilingual School in the thirties and left it to become the Principal of Udupiddy American College immediately preceding Mr. S. S. Selvadurai.



[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]  
[தமிழ் மொழியில் உயர்ந்தும்; பாவம் எந்தக் குவத்துக்கும் இழிவாம்]"

தாரகை ஒளி

"உன் பயிரை அறுக்கையில், உன் வயலிலே ஒரு அரிக்கட்டை மறந்து வைத்துவிட்டு வந்தாயானால் அதை எடுத்துவரும்படி திரும்பிப் போகவேண்டாம். பாசேசிக்கும், திக்கற்ற பிள்ளைக்கும் விதவைக்கும் அதை விட்டுவிடே."

— உபா 24: 19.

மலர் 140 ] 28 — 3 — 1980 [ இது 13

## சிலுவையினால் மீட்பைப் பெற்றோம்

இயேசுவின் சிலை அவரது பாடுகளையும் சிலுவை மரணத்தையும் கண்டு பயந்து ஒடினார்கள். ஆனால் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் அவர்களுக்குப் புதுப்பலனை அளித்தது. புத்தியுள் பெற்ற சிலைகள் என்று சேர்ந்து வாக்குப்பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றனர். யூத எதிர்ப்பின் மத்தியில் துணிவுடன் இயேசுவின் நற்செய்தியைக் கூறி அறிவித்தனர். மனந் திரும்பி இயேசுவை ஆண்டவர் என்று விசுவாசித்தவர்களுக்கு அவர் பாவமன்னிப்பை அருளுகின்றார். விசுவாசித்து இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுவோர் பரிசுத்தாவியைப் பெறுவர் என்று கூறினார். இந்த வழியை அதிக உட்கிரகத்துடன் போராடியவர் பவுல். ஆனால், தமஸ்குவுக்குப் போகும் வழியில் இயேசுவைக் கண்டு மனம் மாறினார்.

பவுல் கண்ட அடிப்படை உண்மை இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் கடவுள் ஒரு புது வாழ்வுக்கு வழி திறந்துள்ளார் என்பதாகும். "ஒருவன் கிறிஸ்துவத்தினரிலிருந்தால் அங்கே அவன் புதுப் படைப்பு ஆகின்றான். பழையவை ஒழிந்து போயின, இதோ! எல்லாம் புதியதாயின" என்று கொரிந்தியருக்கு எழுதிவைத்தார். மீட்டி என்னால் கிரேக்க மொழியில் "சுகமாக" என்றும் பொருள்படும். கிறிஸ்துவத்துக்குள் வரும்வரை ஒருவன் பிணியாளியாகவே வாழ்கிறான். அந்த நிலையில் கடவுள் அவனைத் தேடி வருகின்றார்; மனிதனின் பாவப் பிணிக் குழியைச் சித்தமாக சிலுவையில் மரித்தலே திருவருளாகும். இந்த அருளுக்கு இடமளித்து சுகமளிக்கும் ஆண்டவரிடம் தன்னை ஒப்பித்தலே விசுவாசம் நம்மை நாமே சுப்படுத்த இயலாத நிலையில் கடவுள் தமது ஒரே பேருள கரமான நமது வைத்தியநாதராகவும் மீட்பராகவும் அனுப்பியுள்ளார். மீட்டி மனித முயற்சியால் செய்கைனால் பெறப்படுவதன்று. அது கடவுள் அருளும் இலவச ஈவு. இயேசுவை நமது மீட்பராக ஏற்று விசுவாசிக்கும்பொழுது இயேசுவே நமக்குள் வாசம் பண்ணுவார். நற்செயல்கள் நமயில் கனிகளாகத் தோன்ற அருள் புரிவார்.

## செய்திச் சிதறல்

### கொழும்புக்கு புதிய ரயில்

இவ்வாரம் முதல் (24-3-80) புக்கேயிரை இலங்கை கொழும்புக்கு மையாழப்பாணத்திற்கு மிகை மிஷ்டு புதிய ரயில் சேவையை ஆரம்பித்துள்ளது. இந்த ரயில் தினசரி மாலை 6-20 க்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் மாலை 7-20 க்கு கொழும்பிலிருந்தும் புறப்படும். ஏற்கெனவே இயங்கும் இரவு தபால் ரயில்கள் இரவு 8-30 மணிக்கு கொழும்பிலிருந்தும் 7-05 க்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் புறப்படும்.

### கொழும்புக்கு பஸ் சேவை

இரண்டு தனியார் ஸ்தாபனங்கள் இப்பொழுது கொழும்புக்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்குமிடையில் பஸ் சேவையை ஆரம்பித்துள்ளன.

C. M. T. எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் சேவை (யாழ்ப்பாண ஹக்கி விவாபாரச் சங்கம்) பகல் நேரத்திலும் K. G. எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் சேவை (வெலிங்டன் திபேட்டர்) இரவு நேரத்திலும் நடைபெறுகின்றன.

### பல்கலைக்கழக விடுமுறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் விடுமுறைக்கென மார்க் மாதம் 13-ந் திகதி மூடப்பட்டது.

டது. மே மாதம் 5-ந் திகதி புதிய தவணை ஆரம்பமாகும். நூல் நிலையம் வித்முறை காலத்திலும் திறந்திருக்கும்.

### பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் பொக்ஸ்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தென் ஆபெயியத் கழகத்தின் ஆதரவில் பேராசிரியர் C. R. பொக்ஸின் சொற்பொழிவு ஒன்று சென்ற சனிக்கிழமை (22-3-80) நடைபெற்றது. பேராசிரியர் பொக்ஸ் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கிங்ஸ் கல்லூரியில் வரலாற்றுப் பேராசிரியராகவிருந்து இளைப்பாறியவர். இக்குறையுள்ளபுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவர் "ஆசியின் மன்னர்களுக்கும் பிறநாட்டுத் தலைவர்களுக்கும்" என்ற பொருளில் உரை யாற்றினார். திரு. சேன் கதிரகாமர் இவ்வுரைக்குத் தலைமை தாங்கினார்.

### அராவியில் இசை வகுப்பு

அராவி தமிழ் இசைக் கலா மன்றத்தின் இசை வகுப்பு சென்ற சனிக்கிழமை (22-3-80) அராவி தெற்கு கிராம முன்னேற்றச் சங்க மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சந்தே வித்துவ பூஷணம் திரு. ஆய்யாக்கண்ணு தேவிகா வகுப்பினர் ஆரம்பித்து வைத்தனர்.

## சுவிசேட பிரபல்ய இயக்கத்தின் தோற்றமும் மலர்ச்சியும்

நமது நாடு கிறிஸ்தவ மிஷனரி கனிதல் பெற்ற நன்மைகள் சொல்லிவிடலாம். அந்த மிஷனரி இயக்கத்திற்குக் கால்கோளாக அமைந்தது ஐரோப்பாவில் தோன்றிய பத்தி இயக்கம்.

### Evangelicals

எவாஞ்சலிக்கல்ஸ் என்ற பதம் இன்று பொதுவாக, ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவனுடைய மீட்புப் பணியில் நம்பிக்கைகொண்டு அவரைத் தம் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டு கட்டத்தையே குறிக்கும் கத்தோலிக்க கலைக் களஞ்சியம் இக்கொள்கைக்கு "Doctrines of Salvation by faith in Christ" என்று வரைவிலக்கணம் வழங்கும் தீவிர பத்தியும், சீவ ஓயுக்கமும், சமூகசேவையுமும் கொண்ட இக்கட்டத்தினரின் தோற்றத்தைப் பற்றி டெண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே காணலாம். 18ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட சமய பொருளாதார அரசியல் சூழலுக்கு எதிராக முகிழ்ந்த ஒரு இயக்கமாக இது கருதப்படுகின்றது. 17ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சமயப்போரீகட்டுப்பு பின்னர் ஆங்கிலேய திருச்சபையிலும் அதனைவிட்டு வெளிப்பெறிய வர்கள் மத்தியிலும் ஆன்மீக உணர்வு குறைந்து காணப்பட்டது. பகுத்தறிவு வாதம் தலைதூக்கியமையால் திருச்சபையில் அனலு மற்றுக் குனிமற்ற ஒரு நிலை காணப்பட்டது. கிறிஸ்தவம் என்பது தேய்விக் ஆணைபெற்ற ஓயுக்க தேற்களை என்று மரபுவாதிகள் கூட எண்ணத் தலைப்பட்டனர். அருளுரைகள் பெரும்பாலும் அருவியலாகவும் ஒழுக்க விதிகளைச் சார்ந்தும் காணப்பட்டன. பொருளாதார நிலையில் குன்றிய தரத்தில் நின்ற மக்கள் மத்தியில் சோர்வும் வீரத்தியும், ஆன்மீக விஷயங்களில் நிர்விராமுமே காணப்பட்டன. அரசுகளின் பயங்கரமான அடக்கு முறைகள் ஏழை மக்களைக் கலங்க வைத்தன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் கைத்தொழிற் புரட்சியின் வெள்ளி முனப்பு தோன்றி விட்டது. கைத்தொழிற் புரட்சியினால் தொழிலாளிகளும், குழந்தைகளும் போதிய வருவாயும்,

வரழ்க்கை வசதிகளுமின்றிக் கஷ்டப்பட்டனர். ஆனால் அரசாங்கமோ தொழிலதிபர்களோ அவர்களின் பிரச்சினைகளில் கவனமெடுக்கவில்லை.

இத்தகைய இருண்ட சூழலிலேதான் எவாஞ்சலிக்கல் கூட்டத்தார் செயற்பட ஆரம்பித்தனர். பத்தியில் கவனம் செலுத்திய இக் கூட்டத்தார் ஆங்கிலேய திருச்சபையிலிருந்து விலகி ஒரு தனிக்குழுவாக இயங்க எண்ணினர். இக் குழுவின் முதல் முதல்வர்களாக விளங்கியவர்கள் John Fletcher (1729-85) Henry Venn (1725-95) William Romaine (1745-95) John Newton (1725-1807) என்பவர்களாவர். சார்லஸ் சிமியோன் என்பவர் இப் பெரியவர்களுக்குச் சற்றுப்பின்னர் தோன்றியவர். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கலகத்தில் இவ்வியக்கத்தினர் பிரபல்யமடையச் செய்த

7-ம் ஆயுதகாலம்

பெருமை இவரையே சாரும். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தினர் தொடர்ந்து என்ன பல்கலைக் கழகங்களிலும் இப் பத்தியியக்கம் காட்டுத்தீவிரப் பரவலாயிற்று. இவ்வியத்தினர் சேர்ந்த Henry Martyn என்பவரே ஆங்கிலேய கிறித்தவ சமயத்தின் ஒரு மத குருவாக வந்து இந்தியாவில் கவிசேஷப்பணிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தவர்.

ஆனால் இவ்வியக்கம் அதன் ஆரம்பகால கட்டத்தில் பல எதிர்ப்புகளையும் சமரவிக் கொண்டியிருந்தது. 1768ல் ஆக்ஸ் போர்ட் கல்லைக்கழகத்தினர் சார்ந்த St. Edmund Hall மாணவர்கள் 65 பேர் தமது பத்தியப் பரவலத்திற்காக வெளிப்பெற்ற ருண்டி, ஆனால் அடுத்த நூற்றாண்டில் இவ்வியக்கத்திற்குப் பெருமதிப்பு ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் அடிமை விவாபாரத்தை அழித்துவிடும் ஆக்களில் தரரி மீசு கட்டட்களை உருவாக்குவதிலும் இக் கூட்டத்தார் முன்னின்று உழைத்தனர். C. M. S. என்ற ஸ்தாபனமும், Colonel and Continental Church Society என்ற இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாட்டினால் முகிழ்ந்தவையேயாகும். 1827ம் ஆண்டு தொடக்கம் இக் கூட்டத்தினர் வருடந்தோறும் Islington என்னுமிடத்தில் மகரநாடு நடத்தத் வருகின்றனர்.

### கடும் வரட்சி

யாழ்ப்பாணத்தில் இப்பொழுது கடும் வரட்சி நிலவுகின்றது. இதனால் தீவிரப்பகுதி மக்கள் குடிநீருக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றனர். வயல வெள்ளிகளில் இருக்கும் சிறிய நீர் ஊற்றுகளை நோக்கிப் பெண்கள் உச்சி வெய்யிலில் பசுடபெடுத்த வண்ணம் இருக்கின்றனர்.

### இசைத்தட்டில்

#### கிசி ஆனந்தனின் பாடல்கள்

சமீபத்தில் உணர்ச்சிக் கவிஞர் கரிசி ஆனந்தனின் பாடல்கள் அமெரிக்காவில் இசைத்தட்டுக்களில் வெளிவந்துள்ளன. சுதா, வெங்கடேசராமனும் இவை பாடப்பட்டு தமது தேசபத்தர்களின் ஆதரவில் அவை வெளிவரவுள்ளது.

### இறையியற் கல்லூரி அறிஞர் வருகின்றனர்

வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெறும் இறையியல் வளர்ச்சித் திட்டத்தில் பங்கு பெறுவதற்காக தென்னிந்திய இறையியல் அறிஞர்களான தொமஸ் தங்கராஜ், C. R. W. டேவிட், மாட்டின் விண்ட் ஆகியோர் இவ்வருடம் ஏப்ரல் மாதம் இலங்கை வருவார்களென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

(தொடரும்)



## "PHILOSOPHER, GUIDE AND FRIEND"



### Extracts from the Sermon Preached at the Memorial Service (10-3-80)

In the Book of Job there is a question which men have asked through the ages, a question which men still ask. It is a question which becomes so real to us when death separates a dear one from our midst. It is the question Job himself asked as he was faced with his travails and had to consider his inevitable end. "If a man dies shall he live again?" Job 14: 14 or "If a man dies can he live again?" (NEB).

#### A Life after Birth

Christianity has therefore often been accused of being a religion that is concerned only about the hereafter — the life after death, and people make the charge that Christians forget that there is first of all a life after birth, a life before death, and that is as much or of even greater concern for man as the life after death. The text we heard from the first Epistle of John is one example of many in the New Testament where the Bible when it speaks of the hereafter, always relates it to the here and now. When it speaks of the life after death, it speaks of it only in relation to the life before death. Here and now, dear friends — writes John — "we are God's Children; What we shall be has not yet been disclosed, but we know that when it is disclosed, we shall be like him, because we shall see him as he is. Everyone who has this hope before him, purifies himself as Christ is pure."

#### A Gentleman in the Victorian mould

We are gathered here today to give thanks to God for the life and service of one who knew his redeemer here on earth, tried to follow him and serve him. We thank God for what his life meant to his family and dear ones, for what it meant to Jaffna College and the many generations of students who passed through his hands, for what it meant for the fellowship of the Church of which he was a member. Even more we thank God today for the confident faith that has been given to us, that he now through death is to become more confirmed to the likeness of the Redeemer.

Mr. Sanders in his life gave of his best to the cause of edu-

cation. I had the privilege of being one of his students. In fact the very first class I entered when I became a student of this College in 1942 was his class in Geometry. Someone has said "education is what survives when what has been learnt has been forgotten." Cardinal Newman wrote "the general principles of any study you may learn by books at home; but the detail, the colour, the air, the life that makes it live in us — you must catch all those from those in whom it lives already." We might have forgotten much of what we learnt from Mr. Sanders but the life continues to be an abiding influence. Mr. Sanders was born in 1892 when Queen Victoria was still on the throne of Great Britain. Public Schools in England and throughout the empire considered it their aim to make boys, gentlemen, and of course gentlemen in the Victorian understanding of that term. There was an emphasis on standards and values, on integrity and honesty in public life, on the highest standards of conduct in sex and family life. They believed that proper form and style was as important as substance and reality. It was believed that a School boy's learning to put on his socks, tie his shoe lace, wear his neck tie and don his cap had something to do with character formation. What was good for Eton and Harrow in England was bound to be good for Schools anywhere, even in the sweltering heat of Calcutta or Jaffna. Today some of these are rightly discarded but when one hears people speak disparagingly of Victorian standards one wonders why they want to give the credit to Queen Victoria for standards set before us by our Lord himself and the Apostles in the New Testament. Mr. Sanders grew up under those influences and he remained faithful to those ideals.

#### The Spirit of Puritan dissent

The ideals of Victorian England were not the only influence here at Jaffna College during the early years of this Century. The Missionaries who came to us here were heirs of the pilgrim fathers of America who took to the country the spirit of Puritan dissent in England. An English historian

#### A Strong Link

Mr. Sanders was a very strong link between the past and the present — the 19th and 20th centuries. He was a whole institution; he exemplified a whole community of persons — of missionaries and pastors, teachers, colleagues, alumni students and servants. After all he had lived through almost half the history of the American Ceylon Mission in Jaffna and the missionary influence from Dr. Daniel Poor in 1816 through Dr. Robert Holmes in 1980 was a living, active force in him. The missionary spirit, its zeal and achievements captivated him and his two brothers, and that missionary spirit had a deep influence on all of them, so much so, S. S. Sanders, the older brother served Jaffna College for 43 years, D. S. Sanders 40 years and the younger brother D. R. Sanders six years — dying in harness. Two of Mr. Sanders' children, Chan-

has said, "It is mainly the dissenting tradition that prevents many public men in England from behaving like jelly fish." A robust sense of independence, fearlessness in holding to one's ideals, courage to stand by one's convictions, these were also part of the climate that prevailed in Jaffna College. When one thinks of Mr. Sanders one cannot but think of him as a fine representative of all those ideals.

#### Fullness of Time

St. Paul in writing to the Galatians about Christ's ministry on earth said. "When the fullness of the time was come God sent forth His Son." In using the phrase fullness of time he was using imagery that was so natural in days when water clocks were used. Water would drip drop by drop from one vessel on top into a graduated cylinder below and as the water rose to the marks in the vessel it was four hours full or seven hours full as the case may be. When we expect something to begin or end at a particular time we say the time is up. The ancients who used water clocks would have said the time is full. When the time was full God sent forth His Son, is the Gospel message. He sent forth His Son that men who live in time may find it not just an ever rolling stream bearing all its sons away, but time that is full with meaning bringing life to a goal and purposeful fulfilment. To one who has begun to live in Christ here in this world, the hours and the days come dripping down as opportunities and possibilities filling that cylinder of life. Time becomes meaningful, has a direction and a goal enabling him to grow towards that full measure of the stature of Christ. When death comes it is the moment when this corruptible must put on incorruption and this mortal must put on immortality and he shall see his Lord face to face in eternal joy and glory. We give thanks to God today for the life and work of one more of His faithful servants who has entered into the joy of his Lord.

Rt. Rev. D. J. Ambalavanar

dran and Selvarajan also served at Jaffna College and its allied institutions briefly, and the family has given about a century of active service to the College and this certainly is a unique record of Christian service for any one family. In recognition of the services rendered to Jaffna College by the Sanders brothers one of the College hostels was named the Sanders Hostel in 1953.

#### His Loyalty

His loyalty to Jaffna College knew no bounds. He had made a decision to serve Jaffna College through thick and thin, and nobody could move him away from that steadfast commitment. He was always the first to start the College Song if he was present. "Our loyalty shall be the same, where'er our lot be cast" — is now personified in Mr. Sanders' life.

#### The New England Missionary Tradition

His rugged, rigid, puritanical quality was inherited from the New England missionary. I. A. N. Goonatilleke in his book "Images of Sri Lanka through American Eyes" says that this rugged, rigid, puritanical quality of the New Englander was borne out of the hard, rocky ground of New England itself and that quality, I feel, found its counterpart in the hard brown soil of Jaffna and its rigid, solid, straight palmyrah trees! The motto of the "Haystack Five" that met in Williams College in 1806 — "We can if we will" was only recent memory for Mr. D. S. Sanders. He had seen the achievements of those who ventured out of Jaffna with that Motto and therefore, he stood his ground firmly like an immovable rock at Jaffna College. He understood her history, purpose and traditions and was loyal to that purpose to the very end.

#### Mr. Sanders and the School Community

When Mr. Balasingham, the Principal died suddenly in 1968 I happened to return from the grave-yard after the funeral along with Mr. & Mrs. Sanders and as we approached the College gate under that ancient historical banyan tree more than a century old, Mrs. Sanders remarked, "It is going to be a very heavy responsibility on you." And immediately with the same reassuring smile and crisp, guttural, stutter Mr. Sanders remarked, "Young man, broaden your shoulders and take on the great task."

During this time he recruited a faithful and devoted band of servants, specially cooks, from his home town Atehuvely. They would like, their good master, philosophise on all aspects of food, men and matters — on the quality of the gravy, the texture of the string hoppers or piddu. Mr. Sanders took a great interest in all the servants in the College. The College then was a well-knit human community.

May God bless the life and work of David Selvamarnickam Sanders in our midst.

A. R. Kadirgamar



## David Selvamarnickam Sanders

I first came to know the late Mr. D. S. Sanders in 1940, when I joined the staff of Jaffna College as a junior teacher, as soon as I came out of the University College of Ceylon. At Jaffna College, among the company of teachers, Mr. Sanders and his friend the late Mr. A. C. Sundrampillai were the much respected, senior most members of the staff.

## Collegiate Classes at Jaffna College

When the late Rev. John Bicknell took over the Principalship of the College in 1915, Mr. Sanders had already served two years on the staff. About the same time as the University College was started by the Government, Rev. Bicknell had commenced organising the London Intermediate Arte and Science Classes at Jaffna College, thus laying the foundations for restoring the College to full collegiate status, to be true to the objective of its founders. The late Rev. Sydney K. Bunker accepted the Principalship of the College in 1938 and pursued the same policy as his predecessor in further organising the College.

## The Bi-furcation

In 1944 the necessary bi-furcation was effected and the College was organised into the School and Undergraduate Departments. Mr. Sanders was appointed the Vice Principal of the College, an appointment which he so richly deserved. Intellectually, morally and spiritually he was the most suited for this appointment and this appointment meant that his energies and time in future years was to be fully devoted to the work in the School Department. Mr. Sanders continued as Vice Principal until 1952 when he retired from the service of the College and decided to live at Nallur.

## An Assessment

Throughout his career at the College, it was evident that he would never settle for little gains or be content like a clansman to rejoice in the glory of his chief. He had an unusual sense of both involvement and aloofness and had sufficient autonomy within himself make his own choices. In my association of nearly 41 years, I found his personality ever revealing many new facets of sterling qualities.

His contribution at Jaffna College was manifold. He was an able teacher, good administrator and a dependable counsellor. He had no foes but friends only, because he was truly human. He was no lover of pomp, position or power and therefore never sought them. He never wrote any book or published learned articles yet I would consider him a scholar because his article of faith as a teacher was to know, to learn, to care and to guide. He was devoted assiduously, hopefully and joyfully to this task as evidenced in his relationship with all students who under his care. His strategy in every situation, where he was involved with a colleague or ward, was to cheer, to raise and to guide by showing them facts, facts amidst appearances. This way, he made, only friends.

## A child-like Faith

He was never a vociferous or ardent apostle of this or that creed. His christian faith was childlike. It embraced the consciousness that moral values and spiritual experiences have a sacred character and therefore he respected those whose persuasions were different from his. Yet for himself he knew, that christian piety alone could give a crowning grace to his character.

## Mr. Sanders in his Home

In his home he was both a loving father and a discerning judge. To his wife, he was a devoted companion and help mate. His children have learnt from him how to value, independence, hard-work and self reliance, as necessary qualities to make a mark in their lives. The quality of their lives and their achievements are eloquent testimonies to the ideals that this man of spartan and stoic ways brought to bear on them.

I am conscious of the fact that Mrs. Sanders, her children and grandchildren have suffered an irreparable loss by his passage into eternity and the only words of consolation I can offer them is that this is the law of life and nature in which we are enmeshed. Yet, we who have received from his hands or shared in his endeavour, join them in their grateful thanks to the almighty for the witness that had been wrought through the life and work of Mr. Sanders. May his soul rest in peace.

Dr. W. L. Jeyasingham

## Mr. D. S. Sanders — His Last Days

## Far Away Thoughts

Over the past six years I called on him each evening and spent an hour with him. We, both of us, looked forward to this meeting, and if I had to miss a day he would be disappointed. "How can I ever repay you", he would say, as if I had been doing him some very great favour or service. We talked of many things, yet, sometimes we sat in silence and I knew that his thoughts were far, far away — across the seas, in Hawaii, and Zambia, Nigeria and Glasgow and in Colombo — and when he came back he would say that there was always gold in one's backyard if only one would endeavour to look for it and that it was not necessary to jet across continents in search of the metal. A lonesome father's thoughts passed on to a friend.

## His Memory and Manners

His memory was phenomenal. Dates, names and events of seventy five years ago he would recall with unerring detail. Had I been his Boswell there would have been on record the story of those times and of the men of great stature, the like of whom are not seen today. All this must now sadly be a closed book.

In his manners he was perfect. He was of the 'old school'. Each evening as I walked

## A Pioneer

It had become a tradition with Jaffna College that its authorities, particularly its Principals, hand-picked their teachers from its Old Boys, whom they had watched carefully and helped to develop under their own personal care and guidance, to grow into suitable men for the institution. Mr. Sanders had joined the College as a student in 1907, when Mr. W. E. Hitchcock was its Acting Principal. Then from 1909 he came under the personal care of the Rev. Giles G. Brown. He became one of his favourite students. Yet Mr. Brown objectively examined Mr. Sanders' suitability to serve the College, and in 1913 had no hesitation in hand-picking him as a teacher and sent him in 1914 to Calcutta to do his University studies. He was also one of the first batch of graduate teachers, who underwent a course of training at the University College, Colombo. How appropriate this choice of Mr. Brown was can be gauged from the worth of the contribution Mr. Sanders as a teacher and Vice-Principal made till his retirement in 1952, and, after his retirement, as a member of the Board of Directors for seven years.

He taught English, Latin, Bible and Ethics with ease. However, his special subjects were Logic and Mathematics, and he functioned as the Head of the Bible and Ethics Department.

## Mr. Sanders and the Alumni

With his contemporaries on the Staff of the College and the Alumni his credit had always stood very high. The fact that, at the sudden death of the Rev. John Bicknell in December, 1936, the Staff and the Alumni turned to him intuitively and wanted him to be made Acting Principal would show the immense and genuine popularity he enjoyed. But the Board of Directors followed "custom" and appointed "the Senior American teacher on the Staff", Mr. E. C. Lockwood, as the Acting Principal. This appointment did not appear to trouble him in the least. With his characteristic loyalty to the institution, Mr. Sanders, along with his colleagues, helped Mr. Lockwood to make a success of his brief regime of one year.

## The Sanders Family

I wish to add here a brief mention of the share of the work taken by his wife. Both of them coming from families of clergymen — the husband was a son of the Rev. C. M. Sanders of the American Mission and the wife was the daughter of the Rev. C. C. Handy of the Anglican Church — were able to build a Christian Home. Mrs. Sanders could very well have remained content with this, but she did not. She wished to help the College and her husband by serving as the Leader of the Choir and the President of the Y. W. C. A. She also helped in the dramatic performances of the teachers and students.

Mr. Sanders' unruffled temperament was tested on some occasions. One such occasion was an accident to one of the eyes of his eldest son, now Dr. D. S. Sanders (Jr.), Professor of the School of Social Work, University of Hawaii. The accident made that eye totally blind. Some of us went to his home to see his son and give some comfort to his parents. All that Mr. Sanders said to us was: "All is well." He was unperturbed by this tragedy.

## The Secret of his Strength

There is an emblem with a Latin motto that has always stirred my imagination and strengthened my loyalty. It is the picture of a cross gripped by a human hand, with the inscription underneath it "Teneo et Teneor" — "I hold and I am held". The hand clings to the cross, but the cross also magnetizes the hand. It is a sturdy idea and full of suggestiveness. It illustrates the great quality of tenacity which all men can exercise and which is the very essence of genius. More than that, it shows the importance and significance of our clinging to Christ. "I hold and I am held" — in the darkness of unexplained circumstances, the strain of toil, and the comparative disillusionment of unrealised hopes. I want to think of Mr. Sanders as a man who was convinced of, and strengthened by, the truth of this inspiring inscription: "I hold and I am held".

Welch T. Kynasingham

Lyman S. Kulathungam





## இறைவா பணிந்தோம் !

இராமம் : இந்தானம்

தாளம் : ஆதி

இறைவா பணிந்தோம் உள்ளுள் போற்றி  
இதயத்தில் அன்பை நிறைவாய் ஏற்றி  
அமைதி ஈந்திடும் அண்ணலே போற்றி  
ஆறுதல் தந்திடும் தந்தையே போற்றி

1. சுயநலம் ஒழிய தேவைகள் குறைய,  
சுயமை நீங்க கடுமையும் கழிய,  
உள்ளாப்பு பெருகிட ஈகை வளர்ந்திட  
நல்லோர் வழியே நாங்கள் வாழ்ந்திட — இறைவா
2. எங்கும் பரந்து விரிந்திடும் பேரன்பு  
என்றும் வாழ்ந்து செழித்திடும் பேரன்பு  
அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் என்ற  
அன்பின் நெறியில் நாங்கள் வாழ்ந்திட — இறைவா
3. கசையடி கொடுத்து கல்தூணிஸ் இறுக்கி  
முள்ளுடி குட்டி முகத்தில் அறைந்த  
வன்நெஞ்சினரை அருளொடு மன்னித்தீர்  
அன்புருவே! நீ காட்டிய பாதை — இறைவா
4. அன்பு வழியில் அனைவரும் ஒன்றே  
என்பும் குருதியும் எல்லோர்க்கும் ஒன்றே  
மன்னியில் உதித்த மனுக்குல மகளே  
உன் வழி நடப்போம் அனுதினம் நாமே — இறைவா

(மதுரை Lady Doak College பாடல்)

### உபவாசம்

உப—வாசம் என்பது பிரித்து, தனித்து, அப்புறம் வாசஞ்செய்தல் எனப் பொருள் படும். இயேசு பிரதேவ தனித்து இருந்து உபவாசித்தார். தவிர கடைசி வேளையில் அவர் தனித்திருந்து ஜெபித்தபின் மாற்கு 14:17-ல் சொல்லியபடி; என் னெருட ஒருமணி நேரமாவது விழித்திருந்து ஜெபிக்கக்கூடாது என நம்மையும் கேட்கிறார்.

எவ்வித சுயவெறுப்பு உடையுடன் ஜெபிக்க வேண்டும்

யோகூ 3 அதிகவே. ராஜா சிங் காசனத்தை விட்டுமுந்தான், தன் உடையையும் மாற்றி, தன் ஆசனத்திற்குப் பதிலாக, சாம்பலில் உட்கார்ந்து ஜெபித்தான் எனப் பார்த்தோம். இவ்வித மாய்த் தன்னைத் தேவனுக்கு முன் பாகத் தாழ்த்தி, வெறுமையாகி ஜெபித்தான்.

மேய் மனஸ்தரப்பட்டு பாவத்தை அறிக்கையிடல்

யோகூ 2, அது 12, 13-ல் பரவல்களுக்காக மேய் மனஸ் தரப்பட்டு தங்கள் இதயத்தைக் கிழித்தென்பது ஊற்றிவிடுகிறது. தேவனுக்கும் தனக்கும், மனுஷருக்கும் தனக்கும் விரோத மாய்ச் செய்தவை, நினைத்தவை யாவையும் உண்மையாய்த் தெய்வ சமூகத்தில் தன்னை அலகி ஆராய்ந்து, இவ்வித பாவங்களை அறிக்கை செய்வது மாத்திர மல்ல, இனி அப்பேர்ப்பட்டவை களைச் செய்யுமிட்டேன் என ஒர் முழுதிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என திருவசனம் நமக் குப் போதிக்கிறது.

விண்ணு அநாவசியக் கொள்

கையில் நமது உபவாசம்

பவன் தருமென எதிர்பார்ப்பது விண். இவ்வித செய்கைகளினால் யாதொரு பிரதிபலனோ, பாவமன் னிப்பையோ ஆசீர்வாதத்தைடோ தேவனிடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளவே மாட்டோம் ரசா 5:8 அது. 2-5. சொல்லியபடி விண் சடங்காசாரக் கொள்கை களை நம்மை விட்டு முற்றிலும் அசுற்றி நமது இரட்சகர் நமக் குப் போதித்தபடி மத். 1 அது 16, 17-ன்படி உபவாசிக்க வேண் டும்.

தன் ஐனத்தாருக்காக ஜெபித்தல் தானி, 9 அது. 3-5, சொல் லியபடி தானியல் ஜபம் பண்ணி பாவ அறிக்கைபண்ணி தன்னு டைய ஜனத்தரராகிய இஸ்ரவேல ரின் பாவத்திற்காக இரந்து மன் றுருகிறது. இன்றைக்கு நம் இனம், ஜனம், நாட்டுக்காக எதி தன்பேர் ஜெபிக்கிறார்கள். சாமு வேல் சொல்கிறார்: "உங்களுக் காக நான் விண்ணப்பம் பண்ணு விட்டால் தேவனுக்கு விரோத மாய் நான் பாவஞ் செய்கிறவ னாகக் காணப்படுவேன்" என்று.

ராஜ்யத்திற்காக ஜெபித்தல்

1 திமோதி. 2-ம் அது. 1-4, பரிசுத்த பவுலும் வசனத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறவர்களுக்காக ஜபிக்கவேண்டும் என்றும் 4 வச னத்தில் இவ்வித வேண்டுகல் செய்ய அவர் சித்தமுன்னவராய் இருக்கிறார்.

ஊழியத்திற்காக சபைக்காக ஜெபித்தல்

சபையின் எழுப்புதல், அதின் பாவவிமோசனம், ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். யோவா. 17 அது 15 இல் தனது சேஷர்களைச் சகல தீமைகளினின்றும் காப்பதற்காக இயேசு ஜெபிக்கிறார் பரிசுத்த பவுலும் எபே. 3 அது 13-19 வரை சொல்லியபடி விசுவாசி

## மக்கினென் டிரவல் சேர்விஸ் (இலங்கை) லிமிட்டெட்

உங்களை

திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, பம்பாய், கோலாலம்பூர், சிங்கப்பூர், பரிஸ், லண்டன், துபாய், சவுதி அரேபியா, கனடா ஆகிய நாடுகளுக்கு அழைத்துச் செல்ல

மற்றும் பாஸ்போட், அமெரிக்கன் டிரவலர்ஸ் செக், உலகின் எப்பகுதிக்கும் விமான டிக்கட், சுற்றுலாக்கள் ஆகிய உங்கள் தேவைகளை

கொழும்பு செல்மாமலே யாழ்ப்பாணத்தில் ஒழுங்கு செய்துகொள்ள இன்றே தொடர்பு கொள்ளுங்கள் மக்கினென் டிரவல் சேர்விஸ் (இலங்கை) லிமிட்டெட்.,

தபால்பெட்டி இல : 92

8, பருத்தித்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 8154

பயணம் உங்களது! சௌகரியமாக்குவது எங்களது!!

எனக்காக ஜெபிக்கிறார். அது மரத்திரமல்ல பிவி. 1 அது. 4ல், நான் பண்ணுகிற ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்திலும் உங்கள் அனை வருக்காகவும், எப்போதும் சத் தோஷத்தோடே விண்ணப்பம் பண்ணுவதாக எழுதுகிறார். இவ்விதம் நாம் ஆவிக்குரிய சத் தோஷத்தோடே நம் ஒவ்வொரு வருக்காக ஜெபிக்கும்போது நாம் தெய்வப் பிரசன்னத்தை உணர்ந் தவர்களாகும்போது நாம் தேவ னெடு ஒப்புரவாகிறோம்.

ஜெபத்தினாலன்றி நாம் ஒன்றும் பெற்றுக்கொள்ளவோ அறிந்துகொள்ளவோ முடியாது.

ஊக்கமொக, போராடி ஜெபித்தாலன்றி நாம் நமது பாவங்களை ஆராய்ந்து அறிக்கை செய்யமுடியாது. ஜெபமானது ஆண்டவரின்டை நம்மைக் கிடி டிச் சேர்க்கிறது. 1 யோவா. 1 அது 3 வச. தேவனே நம்மை ஐக்கியப்படுத்துகிறது.

இயேசு நம் ஊழியம் துவக்கமுன் உபவாசித்து ஜெபித்தார்

பிராசையும் அதின் ராஜ்யத் தையும் முறிப்படிக்க அவர் ஜெபித்து அவ்விதமே பிரசார முறிப்படித்தல் பரி. பவுல் எபேசி யருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் 6 அது. 10-12-ல் சொல்லியபடி பிராசின் வல்லமையை முறி படிக்க ஜெபிக்கக் கற்பிக்கிறார்.

இக்காலத்தில் தனது ஜெபம்

ஆகவே, முன்னுட்களையிட நாம் வசிக்கும் இந்நாட்டினிச் சோம்பல், அசதி, விண்ண வெள கை கவலை இவைகளை விட்டு முந்து ஆத்துமாக்களை ரட்சிப் படைவதற்காகவும், தேவ ஊழி யர்கள் தங்களுக்கு உத்தரவாத மாகக் கொடுத்திருக்கிற மந்தை யாகிய சபையாருக்காகவும், எண்ணிறோடும் புலம்பலோடும் சபை எழுப்புவதெவ்வதற்காக வும், உபவாசித்து முன்னே நாம் கவனித்ததுபோல, அவருக்காகத் தவைகளை இப்பிரபஞ்சத்திற் கேற்ற வேஷத்தரியாமல் ஊழி யன் தன்னை பரிசுத்தமும் ஜீவ பவியாகவும் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற ரோமர் 12 அது. 1-2-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(தேட்டும்)

### ஸ்தோத்திர ஆராதனை

இவ்வருடம் பங்குனி மாதம் 1-ல் திசதி - 1970-ம் ஆண்டு பங் குனி 1-ம் திசதி இறைவனடி சேர்ந்த திருமதி பாக்கியம் வல்வி புரம் அவர்களது பத்தரவது

ஆண்டு நினைவு தினம் அன்றாது குடும்பத்தார்களால் அனுஷ்டித் தப்பட்டது. அன்று காலை 8-00 மணி அளவில் நுணவில் சபைப் போதகர் கனம் E. D. இராஜ ரத்தினம் அவர்களால் சேமக் காலையில் சிறிய ஜெபக்கூட்டம் நடாத்தப்பட்டது. அன்று மாலை திருவாளர் C. வல்விபுரம் வீட்டில் சபையாரும் இசைக்காரரும் கூட ஜெபக்கூட்டத்தில் பங்கு பற்றினர். அதன்பின் இடம் பெற்ற தேநீர் விருந்துபசாரத்திலும் பங்குபற்றினர். இச் சபைக் கூட்டத்தில் அன்றாது முக்க மனை திருமதி கிருபா பவசிங் கத்தால் கூட்டுப் பிரார்த்தனையும், குடும்பத்தினரால் விசேட பாடலும் பாடப்பட்டது. காலஞ்சென்ற திருமதி பாக்கி யம் வல்விபுரம் பற்றி சபைப் போதகர் கனம் E. D. இராசரத் தினம் அவர்கள் சிறப்புரை வழங்கினர். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் திருமதி பாக்கியம் அவர்கள் சிறிதும் தவறாது வாழ்ந்து அன்புடன் தம் குடும்பத்தை நடாத்தி, பரட்சாணியில் தவறாது கடமை செய்து தன் ஜீவிய ஓட்டத்தைச் சிறப்புடன் ஓடி முடித்தார் என்ற குறிப்பிட்டார்.

கேள்வி?

பதில்!

அடுத்த வாரத்திலிருந்து உதயதாரகை "கேள்வி பதில்" என்ற புதிய பகுதியை ஆரம்பிக்கவிருக்கிறது. தபாலட்டில் உங்கள் கேள்விகளை எழுதி உதயதாரகை, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை என்ற விவாசத்திற்கு அனுப்புவீர்கள். கனம், சமயம், அரசியல், இலக்கியம், திருமறை, திருச்சபை பற்றிய கேள்விக்கு உங்கள் பெயர் களுடன் உதயதாரகை பதில் அளிக்கும்.

— ஆசிரியர்.

### தந்தை செல்வா குப்பார்த்த ஸ்தோத்திர ஆராதனை

தமிழகக் கட்சியின் ஸ்தா பகரும் முதுபெரும் அரசியல் தலைவருமாகிய திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்களின் பேரில் அவரது 83 வது பிறந்த நாளைய 31-8-80 திக்கட் கிழமை ஒரு குரபகாரித் த ஸ்தோத்திர ஆராதனை தெல்விப் பழை ஆலயத்தில் காலை 8-00 மணிக்கு நடைபெறவிருக்கிறது. இவ்வாராதனையை வண. டி. ஆர். அம்பலவாணர் நடத்தி வார்.



## EDITORIAL

## The Liberating King

G. K. Chesterton's poem *The Donkey* concludes with the following well known lines:

"Fools, I also had my hour  
One far fierce hour and sweet  
There was a shout about my ear  
And palms before my feet."

The lines, of course, imply the new stature and image that a despised creature of the animal kingdom had suddenly attained by our Lord choosing to ride on it on His 'triumphal entry' into Jerusalem.

Reading the comments of some biblical scholars on the events of the Holy Week, we wonder if Chesterton was correct in his estimation of the Ass as "a battered outlaw of the earth" and "the devil's own parody".

The Ass in the East was a large and splendid animal and according to William Barclay, kings chose to ride on it when they visited their servants in peace time. Only in times of war did they ride on a horse.

We often think of Jesus as Shepherd, Friend, Brother, Saviour but we seldom attribute to him any authority. Lloyd C. Douglas gives us a very dramatic account of the cleansing of the temple in his book *The Big Fisherman* (a favourite in every Christian home). Some of the business transactions, that are described in graphic detail, have to us a contemporary ring.

The pilgrims had to offer sacrifices in the temple. But the animals bought *inside* the temple cost nearly twenty times more than those bought *outside*. It was 'a racket', an exploitation carried to inhuman limits.

The money changers, whose function was to help pilgrims, were the biggest racketeers. The pilgrims bringing coinage of the provinces and countries from remote areas had first to present themselves at the desks of the exchangers who made a fast buck in the 'service' they rendered to the people; and all this under the very eyes of the temple authorities and authorities of the state who expected their own 'turfs' to be sprayed in the whole deal.

There was another more sordid scene. Very frequently a lamb was rejected as 'blemished' despite the pilgrim's protest that his offering was as healthy for sacrifice as any that has been brought. The matter is settled with a compromise. An "unblemished lamb" will be given in exchange for "a cash difference".

The entry of our Lord into Jerusalem was in this backdrop not an act of *humility*. The last parable which Jesus spoke on earth was about a king who went away and on his return called his false servants to account and took vengeance on his rebellious citizens. To the Jewish nation, God sent messenger after messenger and finally his own Son whom they killed. But in the end the Lord said he will be vindicated, because man cannot fight for long, against God.

Palm Sunday, it has been said, symbolises what Christianity is *not*. It is *not* mass hysteria. What then does Palm Sunday positively symbolise? It symbolises our Lord as King, not in the sense in which the huge multitude of pilgrims racing up the long slope of the Mount of Olives, took him — a King who would throw off the Gentile yoke, a King who would restore the frontiers of David's Kingdom once again! etc. etc. etc.

On Palm Sunday we remember a liberating King who taught us to pray 'thy Kingdom come' — a prayer which can become existential and real only when we understand correctly the *character of the kingship* exemplified by our Lord on his Palm Sunday ride and the consequent trial and death to which that ride eventually led him.

We are living through a period in our history in Sri Lanka when we are witnessing an immeasurable degree of corruption, a rapid erosion of moral values and an emergence at times of brute force and even acts of barbarism.

At the same time our country-side is dotted with temples, mosques, viharas and churches in increasing numbers with streams of devotees flowing in and out even on days when there are no special Festivals.

Edward Gibbon's celebrated Comment on Rome's fall comes spontaneously to our mind — "Rome fell because of the *triumph of barbarism and religion*." (Italics are ours.)

"The appeal of our Lord to be King" says a writer, "was to the heroic in the nature of man." Do we at times tend to be apologetic in defending Christianity? Then we do not understand the *character of the Kingship of Christ*.

"Now I begin to be a disciple" said Ignatius on his way to martyrdom... "For me, the beginning of life" said Dietrich Bonhoeffer, the German Christian martyr, when he was hanged by the Nazis on April 6, 1945.

The 'weather' in Sri Lanka today, as well as in the world outside is 'stormy'. But to the Christian Church it is an opportunity to display its *heroism* and its united loyalty to the suffering but liberating King.

## A Loyal Servant of the Master

My earliest recollection of Mr. Sanders goes back to the year 1910 or a little earlier, when, as a little boy at Atchuvely, I used to watch the three brothers — S. S. Sanders called Thamby, D. S. Sanders called Aiyah and D. R. Sanders called Rajah — leave for Jaffna College every Monday morning and return every Friday evening. Shortly thereafter when my father shifted to Tellippalai, our house at the junction became a half-way stop for the three brothers on their journey to Vaddukoddai. Then when I joined Jaffna College in 1915 I came to know them more closely.

## London Intermediate Classes

Mr. Bicknell had decided to start the London Inter-Science class in July 1922 and banked on Mr. Allen Abraham, the famous astronomer and mathematician, to teach us Pure and Applied Mathematics. But Mr. Abraham suddenly died and Mr. Sanders was called upon to fill the breach. He took Pure Mathematics while his life-long friend and colleague, Mr. A. C. Sundarampillai, did the Applied. Mr. K. A. Selliah, later Principal of Jaffna College, Mr. P. Sri Skanda Rajah, the famous Supreme Court Judge, and myself had the privilege of studying under him in that first Inter-Science class.

## Three Outstanding Qualities

Mr. Sanders had three outstanding qualities: One was his respect for human personality. The other was his sense of duty and self-discipline. The third and the greatest of them all was his loyalty to the school.

His most significant quality was his loyalty to the school which was absolute and total and therefore can never be surpassed. Loyalty to the school meant loyalty to the Principal, loyalty to his colleagues, loyalty to the students, past and present, and loyalty to the hallowed traditions of the school. I was greatly touched when, as I passed by, to pay my last respects to his earthly remains, I saw the gold medal, awarded to him by the school for long and faithful service, shining from

the lapel of his coat proudly proclaiming his undying loyalty to his alma mater. The College was his mastering dream. Any calling is like an iceberg with the peak visible but most of it under water — the invisible routine, the uninspiring details and the grinding drudgery. Mr. Sanders lived up to his calling.

## Equanimity

A very important event took place in the College in or about the year 1939 which affected Mr. Sanders very much. The whole school community and the Old Boys were agitated and concerned. But throughout the whole episode Mr. Sanders appeared the least concerned. He went through the painful experience with great calm and dignity. I was a distant spectator of the scene and a silent admirer of the man. D. S. emerged from the ordeal more than a conqueror.

## On Retirement

After his retirement Mr. Sanders was appointed General Manager of our Mission schools — 8 English schools and colleges and 72 Tamil schools. Everything was going on well when suddenly the take-over of schools came like a bolt from the blue in 1960. The responsibility for handing over all the property, both movable and immovable, of these schools devolved on him. He had to deal with government officials some of whom were unsympathetic and even antagonistic. His duty was to safeguard the interests of not only the management but also the Principals and the teachers. He handled the situation with tact and ability and to the satisfaction of all concerned.

## A Word to the Family

Finally, a word to the sorrowing wife and children and grandchildren. Your father lived a long and useful life. He discharged his obligations to the family, the college, the Church and the community fully. And now there is no reason to grieve. If you have tears to shed let them be tears of joy, tears of gratitude and thanksgiving to God. May God comfort you all.

I. P. Thurairatnam

## EDITOR'S NOTE

All articles published in the *D. S. Sanders Memorial Supplement* had to be abridged and edited to enable us to accommodate them within the compass of the Supplement. In fact the matter sent, despite the trimming done, had spilled over into the main issue too. That itself is, perhaps, a tribute to Mr. Sanders.

We have, however, to the best of our ability preserved the 'spirit' of the tributes paid to the memory of one whose life and work at Jaffna College spanned nearly four decades of this century.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. QB/8926/78.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India by Mr. Philip Matthews residing at 19, Lady of Miracles East Road, Jaffna, and published by Mr. Alvapillai Rajasingam, 330, Navalur Road, Jaffna, at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna, on Friday, 28th March, 1980.